

VR vs. AR

Blanca del Olmo

**Del 16 de gener al 6 de març de
2023 al claustre del Centre
Cultural La Mercè**

ARTISTA:

Blanca del Olmo

COORDINA:

Tomàs Pons

ORGANITZA:

Escola Municipal d'Art

Il·lusió de contacte

Contextualitzada en un període d'aïllament, com va ser el confinament de l'any 2020, l'escultura intenta reflectir l'endinsament en una soledat forçada, pel bé de la pròpia salut física, i que, a la vegada, perjudicava la salut emocional de la humanitat, limitant les interaccions de manera telemàtica.

Fruit d'aquests esdeveniments, la transició al període digital ha tingut lloc en pràcticament tots els àmbits i en els diferents grups generacionals. Sense tots els elements tecnològics que tenim, possiblement hauria crescut el sentiment de solitud.

No obstant això, l'hàbit de l'ús d'aquesta tecnologia pot substituir el contacte físic real i palpable?

Com més *gadgets* es creen i popularitzen, com més progressa la intel·ligència artificial, més s'intenta un paral·lelisme entre el món virtual i l'analògic, com és el metavers.

L'artista ha utilitzat aquesta mateixa analogia entre l'aproximació de la realitat virtual i l'analògica en el terreny tècnic realitzant una escultura amb tècniques mixtes. En l'àmbit analògic, amb uns primers prototips de plastilina i fang; i en el terreny digital, escanejant-los per acabar de modelar la figura amb realitat virtual, imprimir-la i crear un holograma vist amb realitat augmentada que completa el gest de la figura.

HO ORGANITZA:

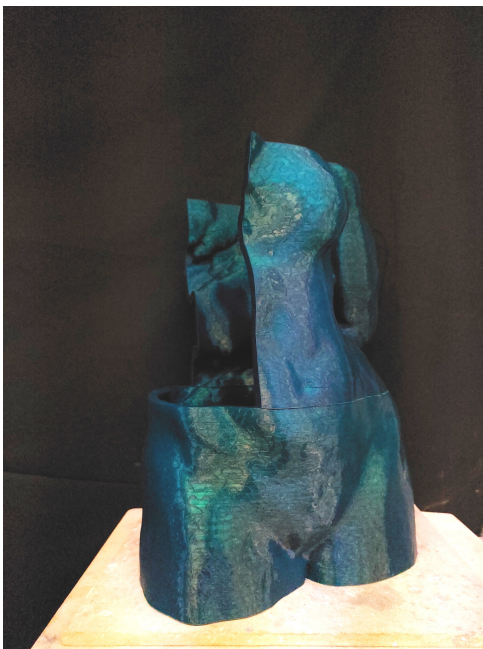
HI COL·LABORA:

Sobre l'artista

Blanca del Olmo va néixer a Girona el 1993. S'ha format entre l'Escola Municipal d'Art de Girona i l'acadèmia DaVinci de Barcelona, en les disciplines de dibuix, escultura i pintura.

Ha fet estades intensives d'art al Central Saint Martins de Londres, Parsons School of Design de Nova York i a la Barcelona Academy of Art.

Així doncs, es crea una interacció entre l'obra i l'espectador, ja que l'obra es completarà quan s'observi a través d'un visor —pantalla o ulleres de realitat virtual— i s'observarà una abraçada que veritablement no hi és (o sí?) segons si es considera veritat tot allò que passa per la ment de cadascú.

L'elecció de l'abraçada per mostrar la relació entre les dues persones és deguda al fet que és una situació d'interacció social en què pot alliberar-se l'hormona oxitocina, altrament coneguda com a hormona de la felicitat, i que pot comportar efectes com el foment de la unió interpersonal, la reducció dels nivells d'estrès, així com de la pressió arterial.

Per a alguns col·lectius de la població, principalment el de la gent gran, la irrupció de la COVID-19 va esdevenir un punt d'inflexió en la seva vida, ja que mai havien fet servir una pantalla per poder-se comunicar amb els seus. Però què passa amb la salut mental quan se'ns aïlla forçosament? I quan, tot i poder ser alliberats, se'ns recomana abstenir-nos de contacte? Se'ns generen efectes col·laterals que ens deixaran, potser, més petjada.

En conclusió, pot ser la tecnologia una eina de substitució d'aquest contacte físic?

